
Barokní oltáře v Salvátoru nahradilo až do Velkého pátku současné umění

Barokní oltáře v akademickém Salvátoru nahradilo až do Velkého pátku současné umění

Interiér akademického kostela Nejsvětějšího Salvátora v Praze během postní doby jedinečným způsobem promění kolekce postních obrazů Patrika Hábla, která dočasně nahradí všechny historické oltářní obrazy. Tento koncept umělecké intervence je součástí letošního Popelce umělců, který začal ve středu 13. února.

Háblovy monotypy navazují na starobylou tradici zahalování uměleckých děl v postní době a dynamické vyměňování obrazů v kostele podle různých liturgických dob či svátků. „Koncept Patrika Hábla je radikální. Křesťanská ikonografie se jakoby mávnutím proutku vytratí, nebeské vysílání přeladí na jiný program. Poučený pozorovatel však ví, že to tak docela není pravda. Možná se mu vybaví slavný Děčínský oltářní obraz od krále romantických malířů Caspara Davida Friedricha,“ říká kurátor Norbert Schmidt.

Setkání s jinakostí a překvapení z nových souvislostí jsou v postní době v prostoru chrámu zcela namístě. Určitá redukce, vycházející z tradičního postního zakrývání kostelních obrazů, se v Háblově salvátorském souboru setkává se subjektivními obrazy, jakýmiisi „zpovědními zrcadly“ odvážně nastavenými mnohdy překvapeným návštěvníkům

bohoslužeb. Z náhodných doteků a uskupení barev však nakonec vyrůstá v celku kostela pevný a pečlivě promyšlený celek.

Sám Patrik Hábl k intervenci říká: „Možnost prostorové realizace pro Nejsvětějšího Salvátora považuji za obrovskou životní výzvu. Zakrytí všech barokních obrazů nastavuje i zrcadlo nám samotným. Tato intervence by měla nevtrivním a sofistikovaným způsobem upozornit na to, na co jsme si již zvykli, a klade otázky, zda jsme ochotni přijmout i něco nového.“

Popelční středou začíná čtyřicetidenní postní doba – přípravné období na slavení Velikonoc. Tradice **Popelce umělců** vznikla na konci první světové války v pařížské katedrále Notre Dame, kde bylo slouženo requiem za padlé umělce. Od této doby se setkání víry a umění koná v evropských metropolích každoročně, v kostele Nejsvětějšího Salvátora v Praze letos už po osmnácté.

„V naší farnosti působí celá řada umělců nejrůznějšího druhu, ale zveme i umělce, kteří zrovna nejsou praktikující věřící, protože jsme přesvědčeni, že svět víry a umění mají k sobě bytostně blízko – oba se vyjadřují symboly a vždycky se doprovázejí. Dnes navíc náboženství a umění mohou být spojenci v zápasu proti banalizaci světa, proti zpovrchnění života,“ vysvětluje Mons. Tomáš Halík, farář akademické farnosti u Nejsvětějšího Salvátora.

Malíř a grafik Patrik Hábl (* 1975) vystudoval VŠUP v Praze u prof. Pavla Nešlehy. V roce 1996 absolvoval roční litografické školení M. Axmanna a roku 1997 Akademii Muchina v St. Petersburgu. Roku 1998 studoval na AVU experimentální grafiku u Vladimíra Kokolii. V letošním roce vystavoval nejen v českých galeriích, ale i v Lyonu, Istanbulu, New Yorku, Mnichově či Amsterdamu. Pedagogicky působí na VŠUP v Praze.

Kurátoři malířské intervence: Norbert Schmidt a Petr Tej